

6 augustus - Gedaanteverandering van de Heer B

Verdrijf de duisternis uit ons bestaan, neem de zonde uit ons leven en breng in ons midden het licht der wereld. (Gebed over de gaven)

Van leven naar eucharistie

Twee typen mensen bepalen de gedachtenstromingen. Zij die slechts in staat zijn te geloven in de waarneembare resultaten van hun wetenschappelijke opzoeken op natuurlijk vlak en daarbuiten niets aanvaarden; en zij die spontaan openstaan voor het niet-waarneembare. Door hun geestelijke, dichterlijke en mystieke intuïtie bereiken deze laatsten wat de zichtbare wereld overstijgt. Geen van deze twee typen bestaat echter in een zuivere vorm. Ieder van ons heeft wat van beiden.

Eerste lezing

Daniël 7,9-10.13-14

In mijn visioen zag ik dat er tronen werden geplaatst en een hoogbejaarde zich neerzette. Zijn gewaad was wit als sneeuw en zijn hoofdhaar blank als wol. Zijn troon bestond uit vlammen, de wielen ervan uit laaiend vuur. Een stroom van vuur welde op en vloeiende voor hem uit. Duizendmaal duizenden dienden hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor hem. Het gerechtshof zette zich neer en de boeken werden geopend. In mijn nachtelijk visioen zag ik met de wolken des hemels iemand aankomen die op een mens geleek. Hij ging naar de hoogbejaarde en werd voor hem geleid. Toen werd hem heerschappij gegeven, luister en koninklijke macht; alle volken, stammen en talen brachten hem hun hulde. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die nooit vergaat, zijn koninkrijk gaat nooit ten gronde.

Tweede lezing

II Petrus 1,16-19

Dierbaren, toen wij u de macht en de komst van onze Heer Jezus Christus verkondigden, beriepen wij ons niet op vernuftig bedachte mythen maar wij spraken als ooggetuigen van zijn luister. Want Hij heeft van God de Vader eer en verheerlijking ontvangen toen door de verheven Majesteit dit woord tot Hem gericht werd: "Deze is mijn geliefde Zoon in wie Ik mijn welbehagen heb." En deze stem hebben wijzelf uit de hemel horen klinken toen wij met Hem waren op de heilige berg. Hierdoor kreeg voor ons het woord van de profeten nog meer gezag.

Evangelie

Marcus 9,2-10

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg waar zij geheel alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn kleet werd glanzend en zo wit als geen bleker ter wereld maken kan. Elia verscheen hun samen met Mozes en zij onderhielden zich met Jezus. Petrus nam het woord en zei tot Jezus: "Rabbi, het is goed dat we hier zijn. Laten we drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia." Hij wist niet goed wat hij zei, want ze waren allen geheel verbluft. Een wolk kwam hen overschaduwden en uit die wolk klonk een stem: "Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, luistert naar Hem." Toen ze rondkeken, zagen ze plotseling niemand anders bij hen dan alleen Jezus. Onder het afdalen van de berg verbood Jezus hun aan iemand te vertellen wat ze gezien hadden, voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan. Zij hielden het inderdaad voor zich, al vroegen zij zich onder elkaar af wat dat opstaan uit de doden mocht betekenen.

Van eucharistie naar leven

Al te veel christenen hebben een verwrongen opvatting over bepaalde geloofspunten. Zij lopen aldus het risico vaak te blijven staan bij het al te menselijke aspect van werkelijkheden die van een andere orde zijn. Christus' gedaanteverandering roept voor de Kerk de definitieve toestand op waarnaar zij op weg is. Zij nodigt ons allen uit de geloofsgegevens te bekijken in het licht van diezelfde hoop. Op het einde van ons bestaan, als wij geleefd hebben als kinderen van de Vader, zullen wij Hem kennen zoals Hij is.